

Den første sommerlejr i 1970 afholdtes på grundlag af en midlertidig zonetilladelse til lejr, men ikke til bebyggelse. Der opførtes dog allerede i 1970 beboelser i form af primitive hytter og lignende. Foreningen blev i august 1971 dømt til at fjerne disse. I 1972 og 1973 afholdt foreningen sommerlejre uden tilladelse og blev idømt bøder for disse lejres afholdelse.

Vestre Landsret dømte i september 1977 foreningen til at betale 10.000 kr. i bøde, dels for afholdelsen af lejrene i 1975 og 1976, dels for ulovligt opført byggeri, ligesom det pålagdes foreningen, inden januar 1978, under tvang af dagbøder på 150 kr. at fjerne det ulovlige byggeri.

De ulovligt opførte hytter, skure og lignende blev ikke fjernet, og ved retten i Thisted blev foreningen i 1979 dømt til at fjerne en række bygninger m.v., der var opført på ejendommen uden tilladelse.

Viborg Amtsråd meddelte i oktober 1980 afslag på en ny ansøgning fra foreningen om tilladelse til bibeholdelse af ulovligt opførte bygninger.

Amtsrådets afslag blev påklaget til Miljøankenævnet, der i september 1983 stadfæstede afgørelsen. Miljøankenævnet fastsatte en frist for lovliggørelse af forholdene til 1. april 1985.

Foreningen indbragte i oktober 1983 nævnets afgørelse for Folketingets Ombudsmand, som i skrivelse af 14. marts 1985 meddelte foreningen, at han ikke havde grundlag for kritik af nævnets afgørelse.

Dommen fra 1979 blev ikke effektueret. Amtsråd og kommunalbestyrelse henstillede flere gange til politimesteren/Justitsministeriet, at der blev taget skridt til en domsfuldbyrdelse. Sideløbende hermed blev der ført en række forhandlinger mellem de implicerede myndigheder med henblik på at afklare, hvordan dommen kunne effektueres.

Justitsministeriet pålagde i efteråret 1987 politimesteren at inddrive de påløbne og tinglyste dagbøder på ca. 500.000 kr. ved at sætte ejendommen på tvangsauktion. Men som følge af foreningens fornyede ansøgning om tilladelse efter by- og landzoneloven, til brug af bestående og nyere bebyggelse, trak ministeriet dog dette pålæg tilbage under henvisning til, at det »var i overensstemmelse med almindelige retsprincipper, at stille den påbegyndte tvangsauktion over ejendommen i bero på behandlingen af zonenovsansøgninger«.

Hanstholm Kommunalbestyrelse besluttede i januar 1989 at standse udbetalingerne af sociale ydelser til Frøstruplejrens beboere pr. 15. februar 1989.

Tilsynsrådet for Viborg Amt greb ind og udtalte, at kommunalbestyrelsen ingen kompetence havde til at sætte dele af den sociale lovgivning ud af kraft og

pålagde de ansvarlige kommunalbestyrelsesmedlemmer tvangsbøder på 250,- kr. pr. dag.

For at sikre, at beboerne i Frøstruplejren fik deres ydelser udbetalt, skaffede Socialministeriet ved et aktstykke Finansudvalgets tilslutning til midlertidigt at fravige bestemmelserne i den sociale lovgivning om kommunernes administration af udbetalingerne. Socialministeren bemyndigedes til indtil videre at administrere udbetalingen af pensioner, kontanthjælp m.m. til lejrens beboere og udbetalte derefter i perioden fra 15. februar til 1. april 1989 på kommunens vegne de sociale ydelser fra et midlertidigt kontor, som blev oprettet på Frøstrup Kro.

I februar 1989 afsløg amtsrådet, efter mange forhandlinger, foreningens ansøgning. 11 af amtsrådets 27 medlemmer stemte for, at der blev udstedt zonetilladelse på særlige vilkår.

Kommunen genoptog udbetalingerne på normal vis, da amtsrådet havde truffet afgørelse i zonesagen. Amtsrådets afslag blev i marts 1989 anket af foreningen til Miljøankenævnet.

Miljøankenævnet stadfæstede den 30. august 1989 Viborg Amtsråds afslag om – efter zoneloven – at lovliggøre en række ulovligt opførte beboelsesbygninger på ejendommen. Der blev ikke – som ved den tidligere nævnets afgørelse – sat nogen frist for de ulovlige bebyggelses fjernelse, men Miljøankenævnet slog i sin afgørelse fast, hvilken bebyggelse på landbrugsejendommen der var lovlig efter zoneloven. Den lovlige bebyggelse på ejendommen består herfter af 4-5 bygninger (beboelsesbygningen »Svampen«, de tidligere accepterede bygninger »Stakladen«, »Hønsehuset«, nu kaldet »Bixen« og et 6,10 m gange 8,10 m stort brændeskur samt et vandværk (pumpe)).

Af nævnets afgørelse fremgår:

»Nævnet skal indledningsvis i anledning af klagerens anmodning om, at der søges gennemført en særlig lovgivning, der legaliserer lejren, bemærke, at nævnet efter zoneloven ikke har kompetence til at tage stilling til, om lejrens særlige karakter kan begrunde en legalisering ved en lokalplan med hjemmel i overordnet planlægning og/eller ved særlov.

Nævnet har forståelse for de menneskelige problemer, der for lejrens beboere kan blive en følge af et afslag i medfør af by- og landzoneloven.

Nævnet må imidlertid være af den opfattelse, at en løsning, der skal tilgodese de hensyn, klageren har peget på, i givet fald må træffes på anden måde end ved meddelelse af tilladelse i medfør af by- og landzoneloven.

Nævnet er herved opmærksom på, at der ved forhold, som måske har visse lighedspunkter med de i